

ת"פ 63831/11/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 63831-11-17 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני	כבוד השופט איתן כהן
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשם	פלוני

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בכתב אישום בן שמונה אישומים כדלקמן:

באישום הראשון: הורשע **בתקיפת קטין או חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש**, עבירה לפי סעיף 368ב(א)(סיפא) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **ובאישומים**, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין;

באישום השני: הורשע **בתקיפת קטין או חסר ישע על ידי אחראי**, עבירה לפי סעיף 382ב(2) לחוק העונשין;

באישום השלישי: הורשע **בניסיון תקיפת קטין או חסר ישע על ידי אחראי**, עבירה לפי סעיף 382ב(2) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין;

באישום הרביעי: הורשע **בתקיפת קטין או חסר ישע**, עבירה לפי סעיף 368ב(א)(רישא) לחוק העונשין;

באישום החמישי: הורשע **בתקיפת בן זוג**, עבירה לפי סעיף 382ב(1) לחוק העונשין;

באישום השישי: הורשע **בתקיפת בת זוג שגרמה לחבלה של ממש**, עבירה לפי סעיף 382ג לחוק העונשין;

באישום השביעי: הורשע **בתקיפה קטין או חסר ישע על ידי אחראי**, עבירה לפי סעיף 382ב(2) לחוק העונשין;

באישום השמיני: הורשע **בתקיפה בת זוג שגרמה לחבלה של ממש**, עבירה לפי סעיף 382ג לחוק העונשין.

העובדות שבהן הורשע הנאשם בהכרעת הדין

2. על פי עובדות החלק הכללי, הנאשם ואשתו ת"מ (להלן: "**המתלוננת**") נשואים מזה כ-18 שנה, ולהם

חמישה ילדים משותפים: ס' בן 17, ס' בת 13, ת' בת 9, נ' בת 6, ו-מ' בת שנה. נכון למועד הגשת כתב האישום, התגוררה המשפחה בשכונת סילוואן בירושלים (להלן: "הבית").

3. עובדות האישום הראשון: ביום 18.11.2017 בשעות הצהריים, בבית, תקף הנאשם שלא כדין ושלא בהסכמתו את בנו הקטין ס' שהוא חסר ישע ושעליו הוא אחראי וגרם לו חבלה של ממש, וכן איים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו, בכוונה להפחידו או להקניטו.

בנסיבות האמורות היכה הנאשם את ס' על היד, בעט בגופו והיכה אותו במכת אגרוף בעינו הימנית. הנאשם אמר לבנו ס' כי החשבון שלו אתו ארוך וכן: "אם לא תכבד את עצמך אני ארביץ לך".

בהמשך למתואר נפל ס' על הרצפה וכתוצאה ממכת האגרוף שספג מהנאשם, נגרמה לו חבלה בעינו.

4. עובדות האישום השני: ביום 18.11.2017 בשעות הלילה, בבית, תקף הנאשם שלא כדין ושלא בהסכמתו את בתו הקטינה ס' שהיא חסרת ישע ושעליה הוא אחראי.

בנסיבות האמורות, התכוון הנאשם להכות את בתו במכת אגרוף אולם המתלוננת תפסה את הנאשם ומנעה ממנו לעשות זאת. בהמשך לכך, דחף הנאשם את הבת ס' וזו נתקלה במתלה הכביסה ונפלה על הרצפה.

5. עובדות האישום השלישי: בחודש אוקטובר שנת 2017 במועד שאינו ידוע במדויק בשעה 21:00 לערך, בבית, ניסה הנאשם לתקוף שלא כדין וללא הסכמה את בנו הקטין ס' שהוא חסר ישע ועליו הוא אחראי.

בנסיבות האמורות, הורה הנאשם ל-ס' להשקות את העציצים וכדי להאיץ בו השליך לעברו נעל.

6. עובדות האישום הרביעי: בחודש אוגוסט שנת 2017 במועד שאינו ידוע במדויק, בבית, תקף הנאשם שלא כדין ושלא בהסכמתו את בנו הקטין ס' שהוא חסר ישע ועליו הוא אחראי וגרם לו לחבלה של ממש.

בנסיבות האמורות התגלע ויכוח בין הנאשם ל-ס' שבעקבותיו היכה אותו הנאשם במכות אגרוף בגופו.

7. עובדות האישום החמישי: בחודש אוגוסט שנת 2017, בשעות הלילה, במועד שאינו ידוע במדויק, בבית, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין ושלא בהסכמתה.

בנסיבות האמורות, התגלע ויכוח בין המתלוננת לנאשם שבעקבותיו תפס הנאשם בידה בחוזקה ולאחר ששחרר את אחיזתו תפס בשערה ומשך אותה אל מחוץ לבית בעודו אווז בשערות ראשה.

8. עובדות האישום השישי: בחודש יולי שנת 2017 בשעות הצהריים, במועד שאינו ידוע במדויק, בבית, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין ושלא בהסכמתה.

בנסיבות האמורות, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת שבעקבותיו רדף הנאשם אחריה וכשנעמדה בפינת החדר, התקרב אליה, ירק בפניה, היכה אותה במכת אגרוף בעינה השמאלית וגרם לה לחבלה.

9. עובדות האישום השביעי: בחודש מאי שנת 2017 בשעות הערב, במועד שאינו ידוע במדויק, בבית, תקף הנאשם שלא כדין ושלא בהסכמתו את בנו הקטין ס' שהוא חסר ישע ועליו הוא אחראי.

בנסיבות האמורות, נכנס הנאשם אל תוך הבית כשהוא עצבני והיכה את ס' במכת אגרוף בעינו.

10. עובדות האישום השמיני: בחודש דצמבר שנת 2016 בשעות הבוקר, במועד שאינו ידוע במדויק, בבית, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין ושלא בהסכמתה.

בנסיבות האמורות, התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת שבעקבותיו כעס הנאשם, נטל לידי כבל חשמל והיכה באמצעותו את המתלוננת בכל חלקי גופה.

כתוצאה מהמהלומות שספגה מהנאשם נגרמו למתלוננת חבלות.

תסקירי שירות המבחן

11. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 17.05.2022. כדי לשמור על צנעת הפרט של הנאשם אפרט את עיקרי הדברים בלבד.

התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, התעסוקתי של הנאשם. הנאשם בן 47, נשוי ואב לחמישה, עובד בניקיון במפעל קונדיטוריה מזה 27 שנים. מאז חודש נובמבר 2018 עם מעצרו בתיק זה ועד היום, מתגורר בבית אמו בשל צו הרחקה מאשתו ומילדיו. הנאשם נשר מלימודיו לאחר 10 שנות לימוד בלבד כדי לסייע בפרנסת משפחתו.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות. מוכר לשירות המבחן מתקופת מעצרו בתיק זה, אז הוטל עליו צו פיקוח מעצרים למשך 6 חודשים. במסגרת צו הפיקוח השתלב בהליך טיפולי ייעודי במרכז למניעת אלימות במשפחה.

בהתייחסו לעבירות, לא קיבל הנאשם אחריות על מעשיו ואף הכחיש חלק מהאישומים נגדו. הנאשם הסביר את האישומים נגדו על רקע רצונה של אשתו ורצונם של ילדיו לעזוב את ביתם ולעבור להתגורר ברמאללה, חרף התנגדותו. לדבריו, אשתו שידלה את ילדיו לדווח לגורמי הרווחה על אלימות מצדו. שירות המבחן ציין כי בשיח עם הנאשם בלט הפער בין תפיסתו העצמית כאב מטיב ומסור לילדיו, ובין ההתנהגות האלימה שבה הורשע. הנאשם ביטא עמדה קורבנית ושירות המבחן התרשם שהוא חסר יכולת התבוננות מעמיקה בהתנהלותו, אינו מכיר בדפוסיו הבעייתיים ומרכז בעוול שלתחושתו נגרם לו. הנאשם שלל צורך בסיוע טיפולי ייעודי נוסף בתחום האלימות ההורית או הזוגית.

כגורמי סיכון לעבריינות חוזרת, צוינו: סביבה משפחתית דלת אמצעים ומילוי תפקידים תוך קיומו של פער בהיבט של בשלותו הרגשית ומסוגלותו האובייקטיבית; התמודדות עם בעיות שונות ומורכבות במשפחת המוצא והיעדר תמיכה וסיוע מצד המשפחה; התמודדות עם משבר עמוק בשל מותו הפתאומי של אביו; חסכים רגשיים עמוקים אשר לאורך השנים לא קיבלו מענה וסיוע רגשי; צורך לא מודע בטיפול חסכים רגשיים והגברת תחושת השליטה באמצעות מעשי האלימות אשר עומדים כפי הנראה ברקע לעבירות; היעדרותן של מיומנויות הוריות מטיבות ואדפטיביות לחינוך; היעדר קבלת אחריות על העבירות, הכחשת ההתנהלות האלימה וקושי להכיר בדפוסים האלימים; נטייה להשליך את הבעייתיות במצב על גורמים חיצוניים ובייחוד על המתלוננת; נטייה למזער ולהכחיש את ההתנהלות האלימה העולה מהעבירות.

כגורמי סיכוי לשיקום, צוינו: ניהול אורח חיים יציב, ללא מעורבות פלילית; גילוי כוחות בתחום התעסוקה והבעת רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי ומתפקד; הליך טיפולי קודם במרכז לאלימות במשפחה, המשקף נכונות לערוך שינוי בדפוסיו אלימים.

לאור כל האמור, התלבט שירות המבחן בגיבוש ההמלצה. במכלול השיקולים, ולאור התייחסותו הנוכחית של הנאשם לעבירות והתרשמות שירות המבחן מרמת מסוכנות גבוהה, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית בעניינו. לצד זאת הציע שירות המבחן שאם במעמד בית המשפט יביע הנאשם רצון להשתלב בהליך טיפולי, תיבנה עבורו תכנית טיפולית מתאימה.

12. בדיון מיום 06.07.2022 הביע הנאשם רצון ליטול חלק בהליך טיפולי והתחייב לשתף עמו פעולה. לפיכך התבקש שירות המבחן לשלבו בהליך טיפולי ולדווח לבית המשפט על תוצאותיו.

13. בתסקיר משלים מיום 04.12.2022 נכתב שהנאשם שב והכחיש את העבירות המיוחסות לו והתקשה להתייחס למעשים המיוחסים לו באופן ענייני. בשיחה עמו שב ושלל צורך בסיוע טיפולי ייעודי נוסף, אך לצד זאת מסר שהוא מוכן להשתלב בטיפול שיוצע לו. לאור האמור התרשם שירות המבחן מכך שייתכן שבשל ההליך הפלילי הוא מגלה מוטיבציה חיצונית בלבד להשתלבות בטיפול.

לאור עמדותיו של הנאשם ונכח התרשמות שירות המבחן מרמת מסוכנותו הגבוהה, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו. אשר לעונש, **המליץ שירות המבחן לגזור על הנאשם מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי כעונש מרתיע צופה פני עתיד.**

טיעוני הצדדים וראיות לעונש

14. כראיות לעונש מטעם התביעה הוגש פלט המעצרים של הנאשם.

15. בא-כוח המאשימה, עו"ד רמי בן חמו, עתר למאסר בן של 36 חודשים לצד מאסר על תנאי, קנס, פיצוי

למתלוננת והתחייבות. אשר למתחם העונש ההולם, ביקש לקבוע מתחם נפרד לכל אחד מהאישומים, כדלקמן: אשר לאישום הראשון, מתחם הנע בין 6-18 חודשי מאסר; אשר לאישומים 2-5 ו-7 מתחם הנע בין 4-18 חודשי מאסר; אשר לאישום 6, מתחם הנע בין 6-12 חודשי מאסר; אשר לאישום 8, מתחם הנע בין 8-18 חודשי מאסר - והכל לצד עונשים נלווים. בטיעוניו הדגיש את הערכים המוגנים שנפגעו ובהם פגיעה בכבודם, ביטחונם, וגופם של נפגעי העבירות. לחומרה ביקש לזקוף את מעשיו החמורים והשיטתיים של הנאשם, את אי נטילת האחריות, ואת הכחשת העבירות, ואת התסקיר השלילי שהוגש בעניינו שלפיו רמת מסוכנותו גבוהה. אשר לעונש המתאים ביקש למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני-תחתון של כל אחד מהמתחמים. לתמיכה בטיעוניו הפנה לפסיקה.

16. בא-כוח הנאשם, עו"ד אחמד עואודה ביקש להסתפק במאסר בעבודות שירות ולקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל האישומים. בטיעוניו הדגיש שהנאשם עבר הליך טיפולי בעת ששחרר בתנאים ממעצרו, וכי לא הפר את תנאי שחרורו ונשאר מורחק ממשפחתו. עוד טען שהנאשם שומר על יציבות תעסוקתית והוא נעדר עבר פלילי. ב"כ הנאשם התנגד לקביעתו של שירות המבחן שלפיה רמת מסוכנותו של הנאשם גבוהה, וטען שהנאשם משוחרר מזה 5 שנים בלי שעבר עבירות נוספות והדבר מלמד שהוא אינו מסוכן. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב באינטרס השמירה על התא המשפחתי ולאפשר לנאשם להמשיך ולפרנס את משפחתו.

17. לאחר הגשת התסקיר המשלים ביקש ב"כ הנאשם להעיד מספר בני משפחה כעדים לעונש.

בתו של הנאשם ס' מ'; העידה שהיא סטודנטית באוניברסיטת בית לחם בחוג לעבודה סוציאלית. לדבריה אביה מעודד אותה ללמוד, נושא בכל ההוצאות הכרוכות בלימודיה, ומעניק לה ביטחון.

בתו של הנאשם ת' מ'; בת 14, ביקשה שלא לגזור על אביע עונש מאסר, ובלשונה:

"... ואני באתי לספר את האמת. אבא שלי המקום שלו לא בכלא. המשפחה שלי העיקר שלה הוא האבא, בלי אבא אי אפשר לחיות. יש לי אחות שהיא בת 5 ואם אבא שלי ישב בכלא זה יהרוס לה את החיים. אני בת 14 ולומדת בבית ספר. אבא שלי נותן לי גם ביטחון עצמי ואני נשבעת שאף פעם לא פגע בי (בוכה), עברתי תקופה קשה והוא היחיד שעזר לי. אני לא רוצה שיכנס לכלא"

המתלוננת; העידה שהנאשם הוא אדם טוב שעוזר לכל בני המשפחה, משלם את הוצאות הבית, ומשרה ביטחון על בני הבית. לטענתה הנאשם אף פעם לא היכה ולא איים ואין בבית אלימות.

18. בטיעוניו המשלימים לעונש, הוסיף ב"כ הנאשם שהוא אינו מוצא הגיון בהטלת מאסר ממש על הנאשם שכן במהלך השנים מאז ששחרר ממעצרו, הוכיח הנאשם במעשיו שהוא אינו מסוכן לבני משפחתו. הנאשם כיבד את תנאי מעצרו לרבות בעת ששהה במעצר בית לתקופה ממושכת; עבר הליך טיפולי במסגרת מעצרו תוך שהוא משתף פעולה עם שירות המבחן; פרנס את אשתו וילדיו; סעד את אמו; גילה יציבות תעסוקתית במקום שבו הוא עובד מזה 28 שנים; ולא נפתחו נגדו תיקים חדשים. ב"כ הנאשם טען שאבן הנגף שהובילה להמלצתו השלילית של שירות

המבחן היא אי קבלת אחריות אולם במקרה זה המציאות חזקה יותר הערכה ומציאות זו הוכיחה שהנאשם לא שב על מעשיו. עוד טען ב"כ הנאשם שאם יוטל על הנאשם מאסר, יפגע הדבר במשפחתו שתישאר שבורה וללא מקור פרנסה ובנו ובתו יאלצו לעזוב את לימודיהם. ב"כ הנאשם חתם את דבריו בבקשה לשקול לגזור על הנאשם מאסר בעבודות שירות.

דברי הנאשם

19. הנאשם ניצל את זכותו למילה האחרונה. בדבריו לפני אמר כך:

" אני קודם כל זה הילדים שלי והמשפחה שלי, זה הבית שלי, אימא שלי, אחים שלי אני גם מטפל בהם וגם מטפל באימא שלי, אימא שלי אישה זקנה ויש לה סכרת... אני לוקח ומביא אותה, אם אני נכנס לבית מעצר מוציאים את המשפחה, מוציאים את הילדים אנחנו נתפרק כולנו ואני עד עכשיו בהרחקה אצל אימא שלי כבר שש שנים לא נכנסתי לביתאם אני אכנס לבית מעצר יש סכנה לבית מהמתנחלים ... כל הזמן הביטחון של המתנחלים מסתובבים על הבניין ומדליקים את הפנס על החלונות והילדים מפחדים... יש לי בת קטנה שמפחדת ורוצה את אבא שלה ורוצים אותי וצריכים אותי בתוך הבית ואני מבקש קצת רחמנות"

דיון והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

20. הנאשם הורשע בשמונה אירועי אלימות כלפי אשתו וכלפי ילדיו, אשר נעברו על רקע זהה, ובמועדים קרובים במשך כשנה אחת. על כן, ובהתאם למבחן הקשר ההדוק שגובש בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.2014)), יש להשקיף עליהם כמסכת עבריינית אחת, ולקבוע בגינם מתחם עונש הולם אחד.

21. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

22. **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו במקרה זה הם ערך ההגנה על שלמות גופם, ביטחונם, כבודם, ושלווה נפשם של הקטינים ושל המתלוננת; וערך השמירה על מרחב יציב, בטוח ונקי מאלימות במסגרת התא המשפחתי.

פסיקת בית המשפט העליון מנחה לנקוט בגישה עונשית מחמירה ומרתיעה כדי למגר את תופעת האלימות במשפחה. דברים ברוח זו נכתבו ב-רע"פ 340/21 **מסרי נגד מדינת ישראל** (28.01.2021) שם נוסחו הדברים כך:

"[...] **כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה [...]** על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה [...]" (ראו והשוו רע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019)).

וראו גם את דברי בית המשפט העליון בע"פ 6539/17 **אבו תנהא נגד מדינת ישראל** (15.03.2018), בנוגע לחומרה היתרה הנודעת לעבירות אלימות במשפחה:

"[...] **כבר נפסק בהקשר זה כי חומרה יתרה נודעת למעשי אלימות המתבצעים בתוך המשפחה תוך ניצול מעמדו של הגורם "החזק" בתא המשפחתי כלפי החלשים ממנו והתלויים בו. אכן, "עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שריו התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו" (ע"פ 792/10 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו] (14.2.2011)).** בנסיבות כאלה, על בית המשפט מוטל ביתר שאת התפקיד להגן על הנפגע או הנפגעת ולמצות את הדין עם הפוגע"

23. **מידת הפגיעה בערך המוגן** גבוהה. הנאשם תקף את המתלוננת ושניים מילדיו בשמונה אירועים שונים אשר כל אחד מהם חמור כשלעצמו, וקל וחומר שמשקלם המצטבר חמור שבעתיים. בשלושה מהמקרים גרם הנאשם למתלוננת או לבנו חבלות של ממש. האלימות שהפגין הנאשם כלפי בני משפחתו כללה בעיטות, אגרופים, דחיפות, זריקת חפצים, תפיסה בשערות ומשיכה, יריקה, והכאה באמצעות כבל חשמל. טיבם ואופיים של המעשים מלמד על אכזריות ברוטלית אשר מהווה התעללות חמורה בבני המשפחה ועל כך שהנאשם אינו אווז בערכים נורמטיביים.

24. לעניין **מדיניות הענישה הנוהגת**, בחינת פסקי דין בנוגע למקרים דומים או קרובים של אלימות מתמשכת במשפחה מעלה שעל פי רוב הוטלו על הנאשמים עונשי מאסר לתקופות ממושכות. לצד זאת נמצאו גם מקרים שבהם הוטלו עונשים קלים יותר, לעיתים בדרך של חריגה ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום.

רע"פ 3719/21 **פלוני נגד מדינת ישראל** (07.0.6.2021): נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפת קטין על ידי אחראי, איומים והיזק בזדון. בנסיבות המקרה, הכה הנאשם את שלושת ילדיו הקטינים, במספר הזדמנויות, במשך חמש שנים, ובין היתר באמצעות חגורה באופן שהותיר סימנים, וכן בסטירות, במשיכה בשערות, בבעיטות ובאגרופים ותוך איומים בסכין. הנאשם נידון לעונש בן **40 חודשי מאסר בפועל לצד**

עונשים נלווים. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם את המעשים נע בין 30-48 חודשי מאסר. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי על חומרת עונשו - נדחה, תוך שנקבע שהעונש שנגזר על הנאשם מהווה מסר עונשי ברור ובלתי סלחני בגין מעשי האלימות הקשים שעשה בילדיו. בית המשפט העליון קבע שעונשו של הנאשם לא חורג ממדיניות הענישה הנוהגת.

רע"פ 1322/19 **פלוני נגד מדינת ישראל** (14.03.2019): נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בתקיפת קטין על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש, ובתקיפת קטין על ידי אחראי. הבקשה נסובה סביב ההחלטה שלא לבטל את הרשעתו. בנסיבות המקרה, הכה הנאשם את בתו הקטינה בשבעה אירועים שונים, לעיתים באמצעות חגורה, ותוך השפלתה במרחב הציבורי. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם את המעשים נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ממש ועד 18 חודשי מאסר, אולם במקרה זה מצא לנכון לחרוג מהמתחם משיקולי שיקום. בסופו של יום נגזרו על הנאשם **מאסר על תנאי, צו של"צ, פיצוי וצו מבחן**. ערעור הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה.

בית המשפט העליון קבע שמעשיו של הנאשם מגלים חומרה יתרה, וכי אין בהרשעתו כדי לפגוע באופן קונקרטי בשיקומו.

ע"פ 9633/16 **פלוני נגד מדינת ישראל** (17.04.2018): בית המשפט העליון דחה את ערעורו של נאשם על הכרעת דינו ועל גזר דינו. הנאשם הורשע בחמישה מקרי אלימות כלפי אשתו וכלפי ילדיו במשך מספר שנים, ונידון ל-**27 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים**. הנאשם הורשע באירועים הכוללים את שבירת ידה של אשתו; הכאתה בבעיטות; הכאת בתו לרבות באמצעות חגורה; והכאת בנו בין היתר באמצעות צינור. בית המשפט העליון קבע שהעונש שהוטל על הנאשם אינו חמור יתר על המידה, וכי הוא משקלל את נסיבות המעשה והעושה.

עפ"ג (מח' מרכז) 10909-09-16 **פלוני נגד מדינת ישראל** (10.01.2017): נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בתקיפת אשתו ובנו ובאיומים על אשתו בשלושה אישומים, ונידון ל-**20 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים**. באישום אחד קילל את בנו וסטר לו בפניו מספר פעמים, משך את הבן מאוזניו עד הפלתו ארצה, נופף עם סכין בפני ילדיו ובפני אשתו ואיים שיפגע בהם; באישום השני, בין היתר, משך את אשתו בחזרה לביתם לאחר שביקשה לצאת עם ילדיהם; ובאישום השלישי הכה את בנו בכל חלקי גופו למעט בראשו תוך שצעק עליו. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון והשלישי נע בין 8-16 חודשי מאסר בפועל, ובגין האישום השני - מאסר בעבודות שירות ועד לחודשים אחדים של מאסר ממש. לנאשם עבר פלילי מכביד, כולל בעבירות אלימות במשפחה. בית המשפט המחוזי קבע שהעונש שנקבע אינו חורג ממדיניות הענישה הראויה.

ע"פ (מח' ים) 679-03-17 **אנגידאו נגד מדינת ישראל** (18.07.2017): בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של נאשם שהורשע בשתי עבירות של תקיפת קטין על ידי אחראי, כך **שעונשו הופחת מ-7 חודשי מאסר בפועל ל-4 חודשי מאסר**. בנסיבות המקרה, הכה הנאשם את בנו הקטין בשני אירועים: באירוע אחד באמצעות מקל מטאטא, חגורה, וכבל של "עכבר" מחשב וגרר אותו; ובאירוע שני באמצעות חגורה. בית משפט

קמא קבע שמתחם העונש ההולם את המעשים הוא מאסר בפועל לתקופה שבין מספר חודשים ועד לשנה וחצי. הנאשם התכחש למעשים שבהם הורשע ושירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו. בית המשפט המחוזי קבע שהמתחם שקבע בית משפט השלום הוא נכון וראוי, וכך גם העונש שהוטל על הנאשם. עם זאת מצא לנכון להתערב בעונש ולהמתיקו קמעה נוכח שינוי נסיבות במשפחת הנאשם המעיד על הדרדרות במצבה.

תפ"ע (י-ם) 5868-10-20 **מדינת ישראל נגד אבו סנינה** (18.07.2021): הנאשם נידון ל-**22 חודשי מאסר ולמאסר על תנאי**, בגין הרשעתו בריבוי עבירות של תקיפת קטין ע"י אחראי ותקיפת קטין הגורמת לחבלה של ממש. לאורך מספר שנים הכה הנאשם את ילדיו, פעמים רבות, לעיתים תוך שימוש בחגורה ובכבל חשמל. בחלק מהמקרים נגרמו לילדים חבלות. בית המשפט קבע שמתחם העונש ההולם את המעשים הוא מאסר בפועל לתקופה שבין שנה וחצי ועד שלוש שנים וחצי.

25. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות**; הנאשם היכה את ילדיו

ואת אשתו באכזריות תוך שהוא גורם להם לחבלות ומכאובים ותוך שהוא מטיל עליהם מורא. לשם עשיית המעשים ניצל הנאשם את כוחו ומעמדו כאביהם של הקטינים ואת פערי הכוחות המובנים ביניהם. על פי התסקיר גם במערכת היחסים שבין הנאשם למתלוננת קיימים פערי כוחות משמעותיים ומערכת יחסים זו הייתה מאופיינת ברכושנות ויחסי שליטה ותלות. לפיכך הנאשם הוא שנושא לבדו באחריות לאלימות שבה נקט בתוך ביתו ובאחריות להשלכותיה.

ב. **חזרתיות והתמשכות המעשים**; חומרה יתרה מצאתי בכך שאין

מדובר במעידה חד פעמית כי אם ברצף של מעשי אלימות שנפרש על פני תקופה בת כשנה. כל האירועים הם קשים אולם האירועים המתוארים באישומים החמישי והשישי קשים במיוחד. באישום החמישי תפס הנאשם בשערה של המתלוננת ומשך אותה אל מחוץ לבית; באישום השישי רדף אחריה, ירק בפניה והיכה אותה במכת אגרוף בעינה השמאלית באופן שגרם לה לחבלה. מדובר במעשים שאין הדעת סובלתם, ובאלימות קשה ואכזרית שאותה אין לקבל ועמה אין להסכין.

ג. **הנזק שנגרם מביצוע העבירות**; בשלושה מהאישומים נגרמו

למתלוננת ולבנו של הנאשם חבלות. נוסף על החבלות הגופניות, יש להניח שהתקיפה הותירה חותם גם בנפשם של הקורבנות, חותם הכרוך באופן אינהרנטי בעבירות מסוג זה. מעבר לכך, השימוש באלימות כלפי ילדים רכים משריש בתודעתם את דפוס התקשורת האלים באופן שמגדיל את הסיכוי שיהפכו למבוגרים אלימים בעצמם.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות;** שירות המבחן העריך כי ברקע לעבירות קיים צורך לא מודע של הנאשם בסיפוק חסכים רגשיים והגברת תחושת השליטה באמצעות מעשי האלימות לצד היעדר מיומנויות הוריות מטיבות ואדפטיביות לחינוך ילדיו.

26. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים הרלוונטיים מצאתי **שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין 12 ועד 42 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.**

27. במקרה זה לא מצאתי שקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

28. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו;** על פי התסקיר, הנאשם שומר על רצף תעסוקתי מזה 27 שנים ומנהל אורח חיים יציב במישורי חייו השונים ומתגורר כיום עם אמו החולה בשל צו ההרחקה ממשפחתו. בא-כוח הנאשם ביקש להתחשב בכך שהנאשם מפרנס את משפחתו, והדגיש שהמתלוננת תושבת שטחים ולא תקבל דמי ביטוח לאומי אם יאסר הנאשם. ברי שאם יוטל עליו עונש מאסר בפועל תיגרם פגיעה קשה בפרנסתו של הנאשם וכפועל יוצא מכך ייפגעו גם משפחתו הסמוכים על שולחנו.

אכן קשה להשלים עם מצב שקורבנות העבירה הם אלה אשר ישלמו את מחיר העונש ובכך ייפגעו שוב, על לא עוול בכפם, לאחר שכבר נפגעו מהעבירות במובן זה יש צדק בדברי ב"כ הנאשם שטען שיש לשקול את שיקולי טובת המשפחה כחלק משיקולי האינטרס הציבורי הכולל ובכוונתי להתחשב גם בשיקול זה ולהביאו לידי ביטוי לעניין אורך תקופת המאסר שיוטל על הנאשם אך לא לעניין עצם הטלתו. יש למצוא אפוא את האיזון הנכון שבין שיקולי ההלימה וההרתעה ובין שיקולי טובת המשפחה וטובת קרבת העבירה.

ב. **אי נטילת אחריות;** הנאשם כפר באשמתו ובחר לנהל את התיק ולהיאבק על חפותו. מדברים שאמר לשירות המבחן עולה שהוא מכחיש את העבירות, ומתקשה להכיר בדפוסיו האלימים. כאמור, הנאשם הסביר את האישומים נגדו על רקע

רצונה של אשתו ורצונם של ילדיו לעזוב את ביתם חרף התנגדותו, וטען שאשתו היא ששידלה את ילדיו לדווח לגורמי הרווחה על אלימות מצדו.

נכון, לנאשם שמורה זכותו לטעון לחפותו ולהאמין בה, ואין לזקוף זאת לחובתו, כך נקבע במפורש בסעיף 40(א)(6) לחוק שזו לשונו: **"...ואולם כפירה באשמה וניהול משפט על ידי הנאשם לא ייזקפו לחובתו"**. עם זאת, משכפר הנאשם באשמה והוא אינו מכיר בחטאו, אינו מקבל אחריות על המעשה, אינו מתחרט, אינו מפיק לקחים, ואינו פועל לתיקון דרכיו, לא יוכל ליהנות מההקלות השמורות למי שהודה.

אי נטילת האחריות מצד הנאשם גררה אל דוכן העדים את אשתו ואת בנו, ועדותו של הבן הייתה מכמירת לב והותירה בי רושם קשה.

ג. **חלופת הזמן מעת ביצוע העבירות; העבירות נעברו לפני למעלה מחמש שנים.** אתחשב בחלופת הזמן במובן זה שבמהלכו לא עבר הנאשם עבירות נוספות.

ד. **היעדר עבר פלילי; הנאשם נעדר עבר פלילי.**

ה. **מעצר ותנאים מגבילים; הנאשם שהה במעצר ממש במשך 5 ימים (מיום 19.11.2017 ועד ליום 24.11.2017), מעצר בית, ותנאי הרחקה ממשפחתו לתקופה ממושכת ביותר.** אתחשב בנתונים אלה בבואי לאמוד את תקופת מאסרו.

29. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את עונשו של הנאשם **בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם**, קרי, לגזור עליו מאסר בן 15 חודשים לצד מאסר מותנה.

30. כיוון שאני סבור שקנס יפגע בקורבנות העבירה שכבר נפגעו ממעשיו של הנאשם, לא אטיל עליו קנס. כיוון שהנאשם תומך ממילא בבני משפחתו, מפרנס אותם, ומממן את לימודיו של ילדיו, אתחשב בו, אסתפק במאסר ולא אטיל עליו רכיב של פיצוי.

סוף דבר

31. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה השונים - סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א.

מאסר בן 15 חודשים.

ב. מאסר בן 6 חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור

בתוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות כלפי בן משפחה ויורשע בה בתוך
התקופה או לאחריה.

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א ניסן תשפ"ג, 02 אפריל 2023, במעמד הצדדים.